

Zaaknummer:	CBHO 2022/030
Rechter(s):	mrs. Daalder, Van Diepenbeek en Vermeulen
Datum uitspraak:	11 mei 2022
Partijen:	appellante en CBE Hogeschool Utrecht
Trefwoorden:	betaling disproportioneel ernstige onregelmatigheden fraude gelijkheidsbeginsel getuigschrift ongeldigverklaring propedeuse rechtsverwerking sanctie uitsluiting toetsdeelname WhatsApp-gesprekken
Artikelen:	WHW: artikel 7.12b, eerste lid WHW: artikel 7:59a, derde lid OER: artikel 4.12.1
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoverwegingen:	<p>2.4. Het College overweegt dat de wetgever in artikel 7.12b, eerste lid, van de WHW aan de examencommissie de taak heeft opgedragen om de kwaliteit van tentamens en examens te borgen. In deze taak ligt de bevoegdheid van de examencommissie besloten om een door een student afgelegde toets vanwege gepleegde fraude niet geldig te verklaren. Die bevoegdheid is naar haar aard gericht op het waarborgen van de integriteit van getuigschriften en de daar naar toe leidende tentamens (vergelijk de uitspraak van het College van 27 november 2020, CBHO 2020/089, www.cbho.nl). Dit geldt ook in het geval de student na het afleggen van een toets, en het vervolgens ontvangen van een getuigschrift, niet langer ingeschreven staat bij de instelling (vergelijk de uitspraak van het College van 29 januari 2013, CBHO 2012/173). Appellante kan dan ook niet worden gevolgd in haar stelling dat de examencommissie niet bevoegd was haar een sanctie op te leggen. Verder is niet aan de orde de situatie dat de examencommissie haar recht, om de door appellante afgelegde toets niet geldig te verklaren, heeft verwerkt. De examencommissie ontving op 2 augustus 2021 een melding van mogelijke fraude en heeft op 9 september 2021 de beslissing genomen appellante een sanctie op te leggen. Gezien de zorgvuldigheid die bij het opleggen van een sanctie als hier aan de orde is vereist, en de met het oog daarop noodzakelijke tijd, is hier geen sprake van een tijdsverloop dat de conclusie van rechtsverwerking – voor zover dat verweer hier al relevant kan zijn - zou kunnen rechtvaardigen.</p> <p>Het College is van oordeel dat de examencommissie op basis van de verklaring van studente [naam2], de voorhanden WhatsApp-berichten en het onderzoek dat door de ICT-deskundige van de hogeschool is verricht naar die berichten, heeft mogen concluderen dat appellante fraude heeft gepleegd door andermans werkstuk bij de examinator in te leveren en te doen voorkomen dat het haar eigen werkstuk was. Uit de WhatsApp-gesprekken tussen appellante en studente [naam2] blijkt dat, zoals [naam2] ook heeft verklaard, appellante haar heeft ingeschakeld om voor haar een werkstuk te schrijven. Voor de juistheid van de eerst op de zitting naar voren gebrachte stelling dat de betrokken WhatsApps zijn gefabriceerd, ziet het College geen aanknopingspunten. Ook voor de stelling dat het gaat om een geconstrueerde weergave van diverse</p>

berichten ziet het College die aanknopingspunten niet. Anders dan appellante stelt, heeft de ICT-deskundige niet alleen de screenshots van de WhatsApp-gesprekken bekeken, maar heeft hij fysiek onderzoek verricht naar de Whatsapp-gesprekken op de telefoon en laptop van studente [naam2] en geconcludeerd dat er geen aanwijzing is voor de stelling dat het niet gaat om een doorlopende weergave van berichten. Het College ziet daarom geen grond voor het oordeel dat de examencommissie het onderzoek van de ICT-deskundige niet bij de besluitvorming had mogen betrekken.

Het College acht toereikend gemotiveerd waarom de sanctie niet is beperkt tot de niet-geldigverklaring van het werkstuk, nu de fraude, gezien ook de omstandigheden waaronder deze is gepleegd, zonder meer ernstig is. Het College is voorts van oordeel dat de door de examencommissie opgelegde sanctie niet disproportioneel is. Dat de opgelegde sanctie mogelijk ook gevolgen heeft voor haar opleiding aan de Vrije Universiteit komt voor rekening en risico van appellante. Ook het beroep op het gelijkheidsbeginsel, dat appellante heeft gedaan ter ondersteuning van haar stelling dat de opgelegde sanctie disproportioneel is, kan niet leiden tot het door haar beoogde doel. Daarbij is van belang dat de gevallen van appellante en [naam2] niet gelijk zijn. Appellante heeft andermans werk ingeleverd als ware het haar eigen werk en [naam2] heeft tegen betaling een werkstuk voor appellante gemaakt. Overigens is ter zitting van het College door de voorzitter van de examencommissie meegedeeld dat aan studente [naam2] eveneens een sanctie is opgelegd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend te [woonplaats], appellante,

en

het college van beroep voor de examens van de Hogeschool Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 9 september 2021 heeft de examencommissie van het Instituut voor Recht de door appellante afgelegde cursus Recht en vaardig 2 als NG (Niet Geldig) geregistreerd en haar uitgesloten van deelname voor het eerste toetsmoment wanneer zij zich weer inschrijft aan de hogeschool.

Bij beslissing van 31 januari 2022 heeft verweerder het door appellante ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellante beroep bij het College ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 april 2022, waar appellante, bijgestaan door mr R. Verspaandonk, advocaat te Den Haag, en verweerder, vertegenwoordigd door J. Kroon LLB, zijn verschenen. Verder is mr. M. van Geene, voorzitter van de examencommissie, verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft deelgenomen aan de bacheloropleiding Recht aan de hogeschool. Na het behalen van haar propedeuse heeft zij ervoor gekozen om vanaf 1 september 2021 haar studieloopbaan bij de Vrije Universiteit voort te zetten. Bij beslissing van 9 september 2021 heeft de examencommissie van het

Instituut voor Recht de door appellante op 29 juni 2021 afgelegde cursus Recht en vaardig 2 als NG (Niet Geldig) geregistreerd en haar uitgesloten van deelname voor het eerste toetsmoment wanneer zij zich weer inschrijft aan de hogeschool.

De examencommissie heeft hieraan ten grondslag gelegd dat appellante fraude heeft gepleegd door andermans werkstuk bij de examiner in te leveren en te doen voorkomen dat het haar eigen werkstuk was. Volgens de examencommissie heeft appellante via een tussenpersoon contact gelegd met een andere studente, [naam2], nadat zij van de tussenpersoon had gehoord dat [naam2] een 9,2 voor de cursus Recht en vaardig 2 had behaald. Omdat appellante deze cursus moest herkansen, heeft zij [naam2] tegen betaling haar werkstuk laten schrijven. De examencommissie is hiervan op de hoogte geraakt nadat [naam2] hiervan melding had gemaakt. De opgelegde sanctie heeft tot gevolg dat appellante haar propedeuse alsnog niet heeft gehaald wat gevolgen kan hebben voor haar studie aan de Vrije Universiteit, maar gelet op de misleiding door appellante, is de sanctie niet onevenredig, aldus de examencommissie. Verweerder heeft de beslissing van de examencommissie in stand gelaten.

2.2. Appellante stelt dat verweerder ten onrechte de beslissing van de examencommissie in stand heeft gelaten. Zij voert hiertoe aan dat de examencommissie niet bevoegd was haar een sanctie op te leggen. Zij wijst erop dat op het moment dat de examencommissie de sanctie oplegde, zij geen student meer was aan de hogeschool en om die reden ook niet onder de reikwijdte van de Onderwijs- en Examenregeling viel. Ook wijst zij erop dat in de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) niet uitdrukkelijk is bepaald dat de examencommissie bevoegd is een tentamen ongeldig te verklaren als het getuigschrift al is uitgereikt. Verder wijst zij erop dat de examencommissie haar recht om een sanctie op te leggen heeft verwerkt.

Appellante betwist verder dat zij fraude heeft gepleegd. Volgens appellante is de conclusie van de examencommissie niet op deugdelijk onderzoek gebaseerd voor zover het gaat om onderzoek dat heeft plaatsgevonden door een ICT-medewerker. Het oordeel dat zij fraude heeft gepleegd, kan volgens haar evenmin worden afgeleid uit de overgelegde screenshots van WhatsApp gesprekken tussen haar en studente [naam2].

Volgens appellante heeft zij studente [naam2] niet ingeschakeld voor het maken van een werkstuk, maar alleen voor het geven van telefonische bijles.

Appellante heeft ook bezwaren tegen de opgelegde sanctie. Gelet op de verstrekende gevolgen had de examencommissie volgens haar met een minder vergaande maatregel moeten volstaan. Verder is niet gemotiveerd waarom niet met een ongeldigverklaring kon worden volstaan. Appellante doet ten slotte een beroep op het gelijkheidsbeginsel. Zij wijst erop dat bij de vraag of haar een sanctie moet worden opgelegd, en zo ja welke, meegenomen moet worden of aan studente [naam2] ook een sanctie is opgelegd.

2.3. Artikel 7.12b, eerste lid, van de WHW luidt: "Naast de taken en bevoegdheden, bedoeld in de artikelen 7.11 en 7.12, tweede lid, heeft een examencommissie de volgende taken en bevoegdheden:

a. het borgen van de kwaliteit van de tentamens en examens onverminderd artikel 7.12c. [...] "

Het tweede lid luidt: "Indien een student of extraneus fraudeert, kan de examencommissie de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen."

Artikel 7:59a, derde lid, luidt: "In deze paragraaf en de paragrafen 2 tot en met 4 wordt onder «betrokkene» verstaan: een student, een aanstaande student, een voormalige student, een extraneus, een aanstaande extraneus of een voormalige extraneus."

Artikel 4.12.1, van de Onderwijs- en Examenregeling HU 2020-2021 luidt: "De examencommissie is bevoegd maatregelen te nemen in geval van geconstateerde onregelmatigheden. De examencommissie kan de betreffende toets als Niet Geldig (NG) registreren. Daar bovenop kan de examencommissie je het recht ontnemen om een of meerdere toetsen af te leggen gedurende een door de examencommissie te

bepalen periode van maximaal een jaar. In sommige gevallen kan de examencommissie de instituutsdirecteur adviseren om je inschrijving voor de opleiding definitief te beëindigen. Dit kan alleen bij ernstige onregelmatigheden of als je al eerder een maatregel opgelegd hebt gekregen en je daardoor minimaal een half jaar was uitgesloten van toetsdeelname. Van ernstige onregelmatigheden is onder andere sprake bij bedreiging/geweld, bij het vervalsen van documenten of als je voor de toets de toetsstukken al had verkregen. De maatregel heeft betrekking op de periode dat je als student staat ingeschreven: schrijf je je uit terwijl er nog een maatregel van de examencommissie open staat, dan herleeft deze maatregel zodra je je opnieuw inschrijft.”

2.4. Het College overweegt dat de wetgever in artikel 7.12b, eerste lid, van de WHW aan de examencommissie de taak heeft opgedragen om de kwaliteit van tentamens en examens te borgen. In deze taak ligt de bevoegdheid van de examencommissie besloten om een door een student afgelegde toets vanwege gepleegde fraude niet geldig te verklaren. Die bevoegdheid is naar haar aard gericht op het waarborgen van de integriteit van getuigschriften en de daar naar toe leidende tentamens (vergelijk de uitspraak van het College van 27 november

2020, CBHO 2020/089, www.cbho.nl). Dit geldt ook in het geval de student na het afleggen van een toets, en het vervolgens ontvangen van een getuigschrift, niet langer ingeschreven staat bij de instelling (vergelijk de uitspraak van het College van 29 januari 2013, CBHO 2012/173). Appellante kan dan ook niet worden gevolgd in haar stelling dat de examencommissie niet bevoegd was haar een sanctie op te leggen. Verder is niet aan de orde de situatie dat de examencommissie haar recht, om de door appellante afgelegde toets niet geldig te verklaren, heeft verwerkt. De examencommissie ontving op 2 augustus 2021 een melding van mogelijke fraude en heeft op 9 september 2021 de beslissing genomen appellante een sanctie op te leggen. Gezien de zorgvuldigheid die bij het opleggen van een sanctie als hier aan de orde is vereist, en de met het oog daarop noodzakelijke tijd, is hier geen sprake van een tijdsverloop dat de conclusie van rechtsverwerking – voor zover dat verweer hier al relevant kan zijn - zou kunnen rechtvaardigen.

Het College is van oordeel dat de examencommissie op basis van de verklaring van studente [naam2], de voorhanden WhatsApp-berichten en het onderzoek dat door de ICT-deskundige van de hogeschool is verricht naar die berichten, heeft mogen concluderen dat appellante fraude heeft gepleegd door andermans werkstuk bij de examinerator in te leveren en te doen voorkomen dat het haar eigen werkstuk was. Uit de WhatsApp-gesprekken tussen appellante en studente [naam2] blijkt dat, zoals [naam2] ook heeft verklaard, appellante haar heeft ingeschakeld om voor haar een werkstuk te schrijven. Voor de juistheid van de eerst op de zitting naar voren gebrachte stelling dat de betrokken WhatsApps zijn gefabriceerd, ziet het College geen aanknopingspunten. Ook voor de stelling dat het gaat om een geconstrueerde weergave van diverse berichten ziet het College die aanknopingspunten niet. Anders dan appellante stelt, heeft de ICT-deskundige niet alleen de screenshots van de WhatsApp-gesprekken bekeken, maar heeft hij fysiek onderzoek verricht naar de Whatsapp-gesprekken op de telefoon en laptop van studente [naam2] en geconcludeerd dat er geen aanwijzing is voor de stelling dat het niet gaat om een doorlopende weergave van berichten. Het College ziet daarom geen grond voor het oordeel dat de examencommissie het onderzoek van de ICT-deskundige niet bij de besluitvorming had mogen betrekken.

Het College acht toereikend gemotiveerd waarom de sanctie niet is beperkt tot de niet-geldigverklaring van het werkstuk, nu de fraude, gezien ook de omstandigheden waaronder deze is gepleegd, zonder meer ernstig is. Het College is voorts van oordeel dat de door de examencommissie opgelegde sanctie niet disproportioneel is. Dat de opgelegde sanctie mogelijk ook gevolgen heeft voor haar opleiding aan de Vrije Universiteit komt voor rekening en risico van appellante. Ook het beroep op het gelijkheidsbeginsel, dat appellante heeft gedaan ter ondersteuning van haar stelling dat de opgelegde sanctie disproportioneel is, kan niet leiden tot het door haar beoogde doel. Daarbij is van belang dat de gevallen van appellante en [naam2] niet gelijk zijn. Appellante heeft andermans werk ingeleverd als ware het haar eigen werk en [naam2] heeft tegen betaling een werkstuk voor appellante gemaakt. Overigens is ter zitting van het College door de voorzitter van de examencommissie meegedeeld dat aan studente [naam2] eveneens een sanctie is opgelegd.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.J. Daalder, voorzitter, mr. W.D.M. van Diepenbeek en mr. B.P. Vermeulen, leden, in tegenwoordigheid van mr. Y. Soffner, als secretaris.